

- A négy hatalom külügyminiszterinek berlini értekezlete. (2—4. oldal.)
- A gépesítés — a termelékenység növelésének elsőrendű eszköze. (3. oldal.)
- A Pionir Palota életéből. (3. oldal.)
- A „Dioptric News” angol folyóirat cikke hazánkról. (4. oldal.)
- Franciaországban fokozódik a német militarizmus ujjáéledése elleni mozgalom. (4. oldal.)
- Jelölőgyűlések a Szovjetunió Legfelső Szovjetjében. (4. oldal.)

Minden erőt a népgazdaság szüntelen fejlesztésére

A lapok jelentést közöltek arról, hogy a Román Népköztársaság minisztertanácsának határozata alapján a lej aranytartalma 1954 február 1-től kezdve 0,079346 gram szináranyról 0,148112 gramra növekedett.

A lej új aranytartalma alapján a lej árfolyamát a rubeléhez viszonyítva 1 rubel = 1,50 lejben állapították meg 1 rubel = 2,80 lej helyett.

Az Állami Bank meg fogja határozni a lej árfolyamát a többi külföldi valutához viszonyítva, a lej új aranytartalma alapján.

A dolgozók nagy elégtétellel fogadják ezt a határozatot és erőfeszítéseik fokozásával járulnak hozzá az ipari és élelmiszeri közfogyasztási cikkek termelésének folytonos növeléséhez, a növényi és állati mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez, a munka termelékenységének növeléséhez és az önköltségi ár csökkentéséhez. Ezzel hozzájárulnak a lej szüntelen erősítéséhez, vásárlóerejének növeléséhez, a realbérek és a dolgozók jövedelmének emeléséhez.

A párt KV 1953 augusztusi plenáris ülése megmutatta, hogy a munka termelékenységének növelése és az önköltségi ár csökkentése egyik feltételét képezi a népgazdaság fejlesztésének, a dolgozók életszínvonalának emelésének.

A párt és a kormány az utóbbi időben egész sor intézkedést tett, amelyeknek célja a munka termelékenysége állandó növelésének és — ennek alapján — a munkások, technikusok, mérnökök és tisztviselők jövedelme növekedésének biztosítása.

Számos üzemi munkaközösség a szocialista versenyek keretében jelentős eredményeket ért el a munka termelékenységének növelésén. A „Mao Ce-Dun” üzemi munkásai és technikusai például az egyszerűen két késsel működő esztergapadok módszerét vezették be a mozgóláda tengelyei nagyolásának és kikészítésének műveleténél és így ennél a műveletnél mintegy 50 százalékkal növelték a termelékenységet. A bákói „Proletari” gyár munkaközössége a munka helyesebb megszervezésével, az élenjáró tapasztalatok módszeres kiterjesztésével jelentősen növelte a munka termelékenységét és ez lehetővé tette számukra, hogy nagyobb mennyiségű textilterméket bocsássanak a dolgozók rendelkezésére. Ezen a téren számtalan más példát is említhetünk.

Minden dolgozó külön-külön erősen érdekelt a munka termelékenységének szüntelen növelésében. A munka termelékenysége növekedésének minden százaléka jelentős mennyiségű terméktöbblet megvalósítását vonja maga után, amit a dolgozók rendelkezésére lehet bocsátani. Ha például a készruháknak gyártásánál a munka termelékenysége egyetlen százalékkal növekszik, ez azt jelenti, hogy egyetlen év alatt több mint 18.000 férfiruhával, több mint 15.000 női ruhával, 40.000 inggel, stb. többlet lehet előállítani; a gyapjú és selyem termelésén a munka termelékenységének egy százalékkal történő növelése azt jelenti, hogy egy nap alatt több mint 400 kiló kártolt fonállal, 900 négyzetméter gyapjuszálissal, mintegy 470 négyzetméter celyemszálissal és más áruval többlet lehet termelni.

A munka termelékenysége növelésének fő útja a technikai fejlődés — a vállalatok felszerelése tökéletesített gépekkel és készülékekkel és a kézi-munkának mind nagyobb mértékben gépi munkával való helyettesítése. Gépgyártó iparunk fejlődése következtében, a szovjet segítség és a népi demokratikus államokból való együttműködés következtében, szüntelenül folyik üzemeink felszerelése nagyteljesítményű gépekkel.

Annak érdekében, hogy a technika bevezetését a munka termelékenységének megfelelő növekedése kísérje, nagyfontosságú feladat az új technika maximális kihasználása, az iparvállalatoknál meglévő felszerelés termelőképességének minél tökéletesebb kihasználása. Ezt a termelési alapszervezésével, a munkahelyek helyes nyersanyag- és anyagellátásával, a gépeknek a technológiai folyamat megkövetelése elhelyezésével, a tervszerűsített irányítás érdekében és jó feltételek között történő végrehajtásával lehet elérni.

A termelés és a munka jó megszervezése a grafikonok alapján megszervezett ütemes termelésben jut kifejezésre, olyképpen, hogy a termelési tervet egyöntetűen és minden mutatószámának megfelelően teljesítsék, a munka termelékenysége pedig minden hónapban, minden évnegyedben növekedjék.

A munkahely észszerű megszervezésében

jelentős szerepe van a vállalat adminisztratív vezetésének, amelynek kötelessége, hogy megtegyen minden műszaki-szervezési intézkedést, ami a munka jó menete érdekében szükséges. Rá kell mutatnunk, hogy még van számos vállalat, amelyeknél nem fordítanak kellő figyelmet a munka megszervezésére. A iasi „Tessitura” gyárban, a Piatra Neamț-i „Mărcuș 8” kötöttárugyárban nem használják ki teljes mértékben a gyártási lehetőségeket és ez okozta, hogy a munka termelékenysége nem fejlődött olyan mértékben, ahogy a gyárak új technikai eszközökkel felszerelték.

A munka termelékenységének szüntelen növeléséért és a technika maximális felhasználásáért vívott harcban egyik nagy jelentőségű feltétele az élenjáró szovjet tapasztalatoknak és a hazai elmunkások tapasztalatainak módszeres kiterjesztése és alkalmazása. Szocialista iparunk számos vállalatában sok olyan munkás és technikus van, akik gazdag termelési tapasztalatot gyűjtöttek, magukévá tették az élenjáró szovjet tapasztalatokat, vagy tökéletesítették saját munkamódszereiket, de tapasztalataikat nem terjesztik. Így például az „Azuga” üveggyárban a vezetőség, a párt- és szakszervezeti szervek gondoskodásának hiányából az élenjáró tapasztalatokat nem terjesztik, azok nem válnak az összes munkások és technikusok kincsévé.

Nagyjelentőségű a munka termelékenységének növelésében a termelési újítók és észszerűsítők mozgalmának fejlesztése, mert ez a mozgalom szüntelenül új elemekkel gazdagítja, állandóan előbbre viszi a technikát.

A termelési gépesítése, az új technika bevezetése, a munka helyes megszervezése csak olyan mértékben vezet a munka termelékenységének növeléséhez, amilyen mértékben léteznek az új technikát uralni tudó káderek. Ezért szükséges, hogy minden vállalat módszeresen és következetesen végezze a káderek nevelésének, szakképzésének, kulturális-technikai színvonalának növelésének munkáját.

Hazánkban a munkásokoztály — vezető osztály az államban — mélyrehatóan érdekelt abban, hogy minden gyárban, üzemb, bányában, építőtélepen szigorú munkafegyelmet hozson létre — mert ez egyik alapfeltétele a munka termelékenységének növekedésének, a dolgozók életszínvonalának emelésének. Ime, ezért a párt-szervezeteknek úgy kell nevelniük a dolgozókat és elsősorban a párttagokat, hogy azok a szocialista munkafegyelmet szüntelenül tökéletesítsék a termelés, az ös családjuk, valamint minden dolgozó életszínvonalának emelése érdekében. Ilyen értékes kezdeményezés indult a fővárosi „Gh. Gheorghiu-Dej” készruhágyár munkaközösségétől a belső tartálokok felfedezésére és felhasználására, a termelés és a munka termelékenysége növelése, valamint az önköltségi ár csökkentése érdekében.

A munka termelékenységének emelésének fő lendületét képezi a tömegek alkotó kezdeményezésének kifejlesztése, a szocialista verseny széles kibontakozása útján. A szocialista verseny egyre újabb és újabb kezdeményezésekkel gazdagodik, amelyek a dolgozóknak ama kívánságából fakadnak, hogy szüntelenül tökéletesítsék a termelést, az ös családjuk, valamint minden dolgozó életszínvonalának emelése érdekében. Ilyen értékes kezdeményezés indult a fővárosi „Gh. Gheorghiu-Dej” készruhágyár munkaközösségétől a belső tartálokok felfedezésére és felhasználására, a termelés és a munka termelékenysége növelése, valamint az önköltségi ár csökkentése érdekében.

A munkásokoztály soraiból felemelkedtek és állandóan emelkednek a szocialista verseny új élenjárói, akik előbbre viszik a termelést, a tömegeket új sikereire lehkeztik és mozgósítják a munka termelékenységének növeléséért vívott harcukban. Hazánkban a szocialista verseny ilyen élenjárója például Constantin Vasilache, aki minden évben többévi normát teljesít, Victoria Doroftei a bukaresti „Flora” konzervgyárban, aki a konzervtermelés növelésének és minőségének javításának kezdeményezője, Nicolae Militaru a bukaresti „N. Bălcescu” cipőgyárban mozgalmat kezdett a cipőtermelés növelésére, minél jelentősebb nyersanyag- és anyagmegtakarítások révén. A szocialista verseny élenjáróinak tapasztalatait tanulmányozni és széles körben terjesztetni kell.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

A dolgozók munkájának megkönnyítéséért

Jobb munkakörülményeket biztosítottak

Gyáraink és üzemeink állandóan fejlődnek. Az Iprofil „Dózsa György” butor-gyárban számos technikai-szervezési intézkedést hoztak annak érdekében, hogy több és jobbminőségű butorokat állítsanak elő a dolgozók részére.

Az 1953-ban megkezdett építkezést befejezték. Új terem épült a butoríányezók számára és egy másik nagy terem a készáru csomagolására.

Új műhelyben új lendülettel dolgoznak. A készáru csomagolása könnyebb és egészségesebb munkakörülmények között történik. A fényesítő terem pedig legkésőbb február 15-ig használatba veszik. Újjászervezik a fényezés technikai folyamatát, bevezetik a szalag munkát s ezáltal kiküszöbölnek egyik tereméből a másikba történő szállítást, ami eddig jelentős

időt vett igénybe. Kiszélesítik a lakosságot, ugyanakkor egységes és könnyebb munkakörülményeket biztosítani az ezen az osztályon dolgozók részére. A fényező osztályon új kádereket képeznek ki a Kottlear módszer alapján, hogy biztosítsák a munka folyamatosságát.

A gépteremben egy új szalagfűrészt állítottak be, mely biztosítja a munka termelékenységének fokozását és elegendő előmunkát készít a többi gépek részére. Ezáltal kiküszöbölnek a holtidőt.

A csiszoló osztályt nagyobb helyiségbe költöztették át, ahol két gépet helyeznek üzembe. Ez a munka termelékenységét százszázalékkal növeli. Így a munkakörülmények egészségesebbé válnak, mert világosabb és tágasabb terem biztosítanak az ott dolgozók számára.

Meggyorsították a munkafolyamatot

Az IPROFIL hordógyár dolgozói új versenyszervezést költöttek, mert ez még fokozottabb munkára ösztönzi őket. Arra törekednek, hogy minél kimagaslóbb eredményeket érjenek el úgy menviségileg, mint minőségileg. Versenyszervezésükben a következő vállalatok szerepelnek: Idejében teljesítik tervüket, pontosan jelennek meg munkahelyükön, mert ezen a téren

még hiányosságok mutatkoztak. Vállalják, hogy kiküszöbölnek a holtidőt és selejtmunkát dolgoznak.

A munka megkönnyítése érdekében a hordófének osztályon gépesítették a hordófének bevágását, ami eddig nagy fizikai erőfeszítést igényelt, sőt több esetben megfert, hogy a munka selejtes volt.

Az agrotechnikai szabályoknak megfelelően művelik meg földjeiket

A vingai kollektív gazdaság nagygyűlése a közeli napokban hagyta jóvá a fenlaki GTA-val megkötött szerződést. A gazdaság vezetősége 3600 hektár föld megmunkálására kötött szerződést. Az elmúlt évek folyamán bebizonyosodott, hogy ott, ahol gépi erővel dolgoztak földjeiket, bőségesebb volt a termés. Ezért a gazdaság vezetőtanácsa és a nagygyűlés jóváhagyta, hogy a tavaszi szántást, aratást, cséplést, tarlóhántást és az őszi mélyszántást az 1954. évben gépi erővel végzik. A fenlaki GTA vállalta, hogy a munka idejében való elvégzésére 20 darab KD 35-ös traktort és a szükséges mezőgazdasági gépeket idejében bocsátja a gazdaság rendelkezésére. A gépalomás vezetője vállalta, hogy a lencse és a borsó cséplésére, — amelyre elég nagy területet irányzott elő a gazdaság vezetőtanácsa — két cséplőgarnitúrát a dobsínnal is ellát, hogy ne törje össze a lencse és a borsó szemeket. Eddig ugyanis az volt a

helyzet, hogy e magvakat cséplés alkalmával az acélsínnek valóssággal meg is darálták és ezáltal nagyban csökkenték a termény értékét.

A kollektív gazdaság tagjai örömmel fogadják a gazdaság és a gépalomás között létrejött szerződést és meggyőződésük, hogy az 1954. évben meg fogják valósítani pártunk és kormányunk célkitűzését — a mezőgazdasági termények hektáronkénti hozamának növekedését. A kollektív gazdaság vezetőtanácsának ebben az évben megvalósult a célkitűzése, hogy a földet megmunkálásánál a gépeket a tagjaik sorából kikérült traktoristák vezessék. Azok a traktoristák és brigádfeladók, akik már elsajátították a traktorvezetést, nagyobb odaadással foglalkoznak, hogy szülessen, testvéreik és családtagjaik minél kimagaslóbb terméseredményt érjenek el.

Pette Ferenc,
levelező

Gépesítette a dohányfűzés munkáját

A fazekasvársándi „Sarló és kalapács” kollektív gazdaság gépésze, Benedek Sándor az 1953. évben szerkesztett készített a zöld dohánylevelek felfűzésére.

Számos mérnök és technikus látogatott meg a kollektív gazdaság újított és megállapították, hogy az újítás megfelel a követelményeknek: nagy segítséget nyújt azoknak az egységeknek, amelyek dohánytermesztéssel foglalkoznak. A gép egyszerű, olcsón előállítható és könnyen hordozható is. Üzembe lehet helyezni padállal is, de ugyanakkor villanymotort is használható.

A kísérletek során kitért, hogy a gép egyszerre három darab 4 méteres zsinor

dohányt fűz 11 perc alatt. Munkaközben a gép nem törli a leveleket és szabályszerűen fűzi a dohányt.

A gép segítségével 72 százalékkal csökkent a felfűzéshez szükséges munkaerő, vagyis naponta hat ember munkáját helyettesíti a gép. Ugyanakkor a gép használata hozzájárul ahhoz, hogy a leszedett dohányt azonnal felfűzhesék és ezáltal a dohány minősége tíz százalékkal javul, vagyis hektáronként 150—200 lej többlet jövedelmet biztosít.

Benedek Sándor kollektívtagja útját a minisztertanács elé terjesztették.

Új „Alimentara” üzlet nyílt Aradon

Állami kereskedelmi hálózatunk állandóan bővül, hogy a dolgozókat minél jobb körülmények között a legkülönbözőbb árucikkkel láthassuk el.

Az Eminescu utcában a gyógyszerárral szemben levő épületben adták át rendelkezésének szombat reggel a két utcára nyíló, gyönyörű kirakatokkal rendelkező, korszerűen berendezett „Alimentara” üzletet.

A pompásan berendezett üzlethelyiségben a zsúfolásig megtelt polcokon a legkülönbözőbb árucikkek állnak a vásárlókönzésük rendelkezésére.

A 91. számú „Alimentara” üzlet hivatalos megnyitása során Marița Teodor elvtárs, a vállalat igazgatója mondott beszédet. Hangsúlyozta, hogy pártunk KV bővített plenáris ülésén hozott határozat szel-

lemében állandóan bővül az állami kereskedelmi hálózata is. Ez a szép üzlet is, a dolgozók életszínvonalának emelésének szolgálatában áll. Rámutatott arra, hogy a vállalat technikusai, mint Matuz András, Filip Ferenc, Popa Victor, Szilveszter Albert és mások, fáradságot nem ismerő munkával dolgoztak az üzlet berendezésén.

Ezután Morovan Eugen elvtárs, a szakszervezeti bizottság nevében beszélt, majd Mihail Achim, a városi néptanács kereskedelmi osztályának vezetője szólott az egybegyűléstől, végül Bara Aron, a 91. számú üzlet felelőse munkaközössége nevében kötelezettséget vállalt, hogy igyekezzék a legjobban elvégezni feladataikat. A beszédek elhangzása után az új üzlet megnyitott a vásárlók számára.

A négy hatalom külügyminisztereinek berlini értekezlete

A február 3-i ülés

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ közli: A külügyminiszterek értekezletének február 3-i ülésén Georges Bidault elnökölt. Folytatták a második napirendi pont megvitatását. Elsőként V. M. Molotov szólalt fel.

Ma még bizonyos figyelmet kell szentelni egy kérdésnek, amely közvetlen kapcsolatban áll az európai biztonság kérdésével. Tisztázunk kell az úgynevezett „európai hadsereg” kérdését, amit hivatalosan az „európai védelmi közösségnek” neveznek.

Számos tényből tudjuk, hogy ez a kérdés nem olyan egyszerű. Nem véletlen például az, hogy Franciaország és Olaszország parlamentje olyan nagy jelentőséget tulajdonít ennek a kérdésnek és nem siet elfogadni az erre vonatkozó határozatot. Nem szükséges olyan esetekre hivatkozni, amikor nagy sietség nyilvánult meg a kérdés szavazás alá bocsátásával kapcsolatban.

Ez nem jelenti azt, hogy nem szentelünk majd figyelmet az össznémetországi szabad választásoknak.

A német kérdésben elmondott első beszédében már alkalmam volt rámutatni arra, hogy Eden urnak az össznémetországi választásokra vonatkozó tervezete nem biztosít igazi szabadságot a német nép számára sem a választások előkészítése idején, sem a választások alatt.

Igy ez a javaslat nem nyitja meg az utat a demokratikus Németország szabad, békés fejlődése felé. Elegendő emlékeztetni arra, hogy a bonni egyezmény értelmében a három nyugati hatalom évtizedekre jogot kap arra, hogy bármikor beavatkozzék Németország belügyeibe, sőt arra is, hogy tetszése szerint elrendelhesse a kivételes állapotot. Ez elegendő annak a bizonyítására, hogy ha Nyugat-Németország aláírja a bonni egyezményt, nem intézheti szabadon belügyeit.

Eddig még senki sem válaszolt erre vonatkozó megjegyzéseimre.

Egyes esetekben azt mondják, hogy a bonni és párisi szerződésekből folyó kötelezettségek csak a német békeszerződés aláírásáig maradnak érvényben. Akkor hát miért akarják megkötöni a bonni és párisi szerződést 50 évre? Vajon nem azt jelenti ez, hogy a nyugati hatalmaknak a békeszerződés megkötésének meggyorsításáról szóló ígéretei nem megalapozottak, minthogy a valóságban véleményük szerint a németeknek évtizedekig kell még várakozniuk a békeszerződés megkötésére?

Nem kevésbé fontos az a tény, hogy a bonni és párisi egyezmény előírásai értelmében Nyugat-Németország nem intézheti szabadon külpolitikai vonatkozású ügyeit. Inkább arról van szó, hogy a bonni és párisi egyezményre vonatkozó angol, francia és amerikai különtervet, — amelynek kidolgozásában a Szovjetunió egyáltalában nem vett részt — kiterjeszték egész Németországra, beleértve Németország keleti részét is. Ez azonban azt jelentené, hogy Kelet-Németországot bevonják olyan egyezményekbe, amelyek elsősorban összeegyeztethetetlenek az európai biztonság megővásával, másodsorban szöges ellentétben állnak a német nép érkeivel, nem egyeztetve össze Németország szabadságának elismerésével. Eden és Bidault ur kijelentette itt, hogy a bonni és párisi egyezmény előírásai értelmében az egyesített Németországot állítólag nem kötik ezek az egyezmények, szabadon dönthet a különböző kötelezettségek vállalása tekintetében, beleértve azt a kötelezettséget is, hogy részt vegyen-e az „európai védelmi közösség” ben. Bidault ezzel kapcsolatban kijelentette: „Franciaország nem szabja meg Németország egyesítésének előfeltételül azt, hogy Németország teljes egészében beilleszkedjék az európai védelmi közösségbe.”

De vajon így állnak-e a dolgok?

A bonni egyezmény szövegére hivatkozunk, hogy válaszolhassunk erre a kérdésre.

Az egyezmény 7. szakasza (2. pont) ezt mondja: „A három hatalom az USA, Anglia és Franciaország) és a Német Szövetségi Köztársaság közösen járnak el, hogy békés eszközökkel megvalósítsák közös céljaikat: az egységes Németország megteremtését, amelynek éppen úgy, mint a Német Szövetségi Köztársaságnak szabad, demokratikus alkotmánya lesz és beilleszkedik majd az „európai védelmi közösségbe.”

A fenti szövegből kitűnik, hogy a három nyugati hatalom, éppen úgy, mint Nyugat-Németország a bonni egyezmény értelmében kötelezettséget vállal arra nézve, hogy „közösen jár el” olyan helyzet biztosítása érdekében, amelyben az egységes Németországot bevonják az „európai védelmi közösségbe”. Így tehát a bonni egyezmény célja, hogy a három nyugati hatalom közös erőfeszítésével már eleve eldöntse az egyesített Németország bevonását ebbe a „közösségbe”, az európai hadseregbe.

Annak bizonyítására, hogy ebben a kérdésben nem engedhető meg semmiféle elhajlás, a bonni egyezményeknek az a szakasza egy harmadik pontot is tartalmaz, amely így szól:

„Ha az összes aláíró államok hozzá nem járulnak, a Német Szövetségi Köztársaság nem köthet semmiféle egyezményt, nem írhat alá olyan tranzakciót, amely gyengítene a három hatalomnak a fent említett szerződésekből eredő jogait, vagy csökkentené a Német Szövetségi Köztársaságnak a szerződéseken alapuló kötelezettségeit.”

Ebből következik, hogy a bonni kormányra azt a kötelezettséget róják, hogy ne tegyen semmiféle lépést Németország olyan egyesítése felé, ami nem irányozza elő az egyesített Németország bevonását az „európai védelmi közösség” rendszerébe, vagyis az európai hadseregbe.

Akkor hát hol van az igazi szabadság a jelenleg széttagolt Németország egyesítése módozatainak megválasztásában? Ilyen körülmények között lehet-e beszélni valóban szabad német államról még akkor is, ha Németország két része egyetlen államban egyesül? Ezt egyáltalán nem mondhatjuk.

A bonni egyezmény már most, vagyis eleve azt a célt követi, hogy megkösse az egyesített Németország kezét. Ha a bonni egyezmény érvényben marad, akkor Németország egyesítése csak egyetlen feltétellel, és pedig csupán abban az esetben lehetséges, ha Nyugat-Németország kéz a kézben jár el az USA-val, Angliával és Franciaországgal abban az akcióban, hogy az egységes Németországot bevonják az „európai védelmi közösségbe”, amelynek ele a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia és más békeszerelő európai államok ellen irányul. De ebből az következik, hogy a bonni egyezmény szerzői ténylegesen nem akarják Németország egyesítését és lehetetlenné teszik az egyesítést.

A nyugatnémetországi hatóságok a bonni egyezmény aláírása következtében nem cselekedhetnek szabadon még a jelenlegi szakaszban sem, amelyet az össznémetországi választások előkészítése időszakának lehet tekinteni. Ebből az is következik, hogy a bonni és párisi egyezmény alapján Nyugat-Németországra háruló kötelezettségek összeegyeztethetetlenek a valóban szabad össznémet választások megtartásával és összeegyeztethetetlenek az egyesített Németország tényleges szabadságának elismerésével.

Ugyancsak számot kell vetni az USA, Franciaország és Anglia 1952. május 27-i harmas nyilatkozatával a párisi egyezmény aláírásával kapcsolatban. Ebben a nyilatkozatban különlegesen szó van az USA és Anglia álláspontjáról. Ez a két állam nem akar saját csapataival részt venni az európai hadseregben, de a bába szerepét akarja betölteni annak megszűlésénél. Az USA és Anglia álláspontjára vonatkozólag a nyilatkozat ezt mondja:

„Amennyiben bármilyen oldalról jövő bizonyos akciók veszélyt teremtenek az európai közösség sérthetlenségére, vagy egyezmény szempontjából, a két kormány (az USA és Anglia) ezt az akciókat saját biztonságukat fenyegető veszélynek tekintik és az északatlanti szerződés negyedik szakasza értelmében jár el.”

Ennek következtében az USA és Anglia, anélkül, hogy belépett volna a „közösségbe”, bejelenti, hogy Nyugat-Németország nem vonulhat majd vissza, nem dönthet majd szabadon, akar-e vagy sem megmaradni ebben a „közösségben.”

Az 1952. május 27-i nyilatkozatból idézett részlet megmutatja, hogy amennyiben Nyugat-Németország kísérletet tenne a „közösségből” való kilépésre, ezt az USA és Anglia veszélynek tekintik biztonsága szempontjából és felhívja a figyelmet arra, hogy az északatlanti szerződés 4. szakasza értelmében jár el. Ez viszont azt jelenti, hogy ilyen esetben az USA és Anglia kijelentheti: „veszélyben a ház!” Ennek következményei mindnyájunk számára világosak. Vajon azt jelenti-e a három hatalom e nyilatkozata, hogy Németországnak jogot adnak arra, hogy szabadon válassza meg külpolitikai irányát? Könnyen érthető, hogy így Németország igazi szabadságából semmi sem marad.

A három hatalomnak ugyanebben a nyilatkozatában szó van az USA és Anglia „szilárd elhatározásáról”, amely szerint Európában készültékben tartják csapataikat arra az esetre, ha valaki kétségbe vonná az „európai védelmi közösség” fenntartásának szükségességét, vagyis az „európai hadsereg” szükségességét. Ennek megfelelően a nyilatkozat elég világosan kimondja, hogy az USA és Anglia fenntartják erőiket (vagyis csapataikat) „az európai földrészen, főként a Német Szövetségi Köztársaságban — figyelembe véve az északatlanti szerződésből eredő kötelezettségeiket az „európai védelmi közösség” sérthetlenségére vonatkozó érdekeltségüket és a Németországgal szemben fennálló különleges felelősségüket. Ezt szükségesnek és megfelelőnek tartják, hogy hozzájáruljanak az északatlanti szerződés övezetének általános védelméhez.”

Ebből az következik, hogy még akkor is, ha Nyugat-Németország megkísérelné ki-

lépni az „európai védelmi közösségből”, a három hatalom minden eszközzel megakadályozná ezt, egészen odáig menne, hogy fegyveres erő használatával fenyegetőzne.

Az elmondottak azt bizonyítják, hogy Eden és Bidault urnak az a nyilatkozata, amely szerint Németországnak szabad választást adnak abban a kérdésben, hogy az egyesített német állam tagja legyen-e vagy sem az „európai védelmi közösségnek”, nem felel meg a valóságnak. Ezek a nyilatkozatok ellenlétben állnak a bonni és párisi egyezmények alapján Nyugat-Németországra kényszerített kötelezettségekkel.

Dulles ur talán ebből az okból tartózkodott olyan nyilatkozattól, amely mint látható, nem erősíthető meg tényekkel és okmányokkal.

Az amerikai külügyminiszter a német kérdéssel kapcsolatban tegnap utalt 1939 őszén tett egyik kijelentésére. Viszont nem említette azokat a nemzetközi körülményeket, amelyek között nyilatkozatát elhangzott.

Nem szabad elfelejteni azt a tényt, hogy 1939 nyarán a szovjet kormány tárgyalásokat folytatott Anglia és Franciaország kormányával, arra törekedve, hogy meggyezést hozzon létre a háború elhárítására, a hitlerista agresszió megakadályozására.

Ismeretes, hogy abban az időszokban az angol-francia körök legbefolyásosabb képviselője, Neville Chamberlain volt, aki az USA támogatását is élvezte. Chamberlain politikájának az volt a célja, hogy Hitler a Szovjetunió elleni agressziójába tartsa. Ez akkor nem sikerült. De nem szabad elfelejteni, hogy Chamberlain és francia kortársai semmiképpen sem akartak olyan egyezményre lépni a Szovjetunióval, ami megkötötte volna Hitler kezét. Ezzel elősegítették a hitleri agresszió meggyorsítását Lengyelország ellen és ezért a felelősség egy része rájuk hárul az 1939. évi háború kirobbanásáért.

Ha valaki meg óhajtja ismerni a nemzetközi helyzet akkori időszakára vonatkozó fő elemeket, ajánlhatom a Moszkvában 1948-ban „Történelmi emlékiratok” címmel kiadott értékes történelmi jegyzetet.

Dulles ur arra törekedett, hogy bebizonyítsa, a nyugatnémetországi rendszer tekintélynek örvendő. De nem ismeri el a keletnémetországi rendszer tekintélyt. Véleményem szerint ebben az esetben fel fogása mélyen hibás, mert játékoszaga egyoldalú, nem tárgyilagoss.

Miért ne adjunk hitelt a dolgoknak, úgy ahogy azok a valóságban vannak?

Igen jól ismert tény az, hogy a nyugatnémet hatóságok a bonni és párisi egyezmény mellett vannak és nem sietnek a békeszerződéssel. Ugyanakkor tudjuk, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormánya a békeszerződés mielőbbi megkötése mellett van és elszánt ellensége a bonni és párisi egyezményeknek.

Vajon nem volna-e helyénvaló egy anteként — egy össznémetországi népszavazást tartani, hogy megtudjuk, mit akar a német nép, a bonni és a párisi egyezményt vagy a békeszerződést?

Ily módon mindannyiunk számára világos választ kapnánk arra a kérdésre, ki fejezi ki valóban napjainkban a német nép törekvéseit?

Miután V. M. Molotov befejezte beszédét, felszólalt Dulles. Kifejezte meglepetését afelől, hogy alkalma volt meghallgatni V. M. Molotov megjegyzéseit a kérdés lenyegéről. Dulles beismeri, hogy érkezett az idő Németország széttagoltságának felszámolására. „Németország nem maradhat tovább kettészelve, mert ez súlyos veszélyt teremt más államok szempontjából” — mondotta. Dulles ismételtén ragaszkodott hozzá, hogy Németországot vegyen részt az „európai védelmi közösségben.”

„Nem titkoljuk — mondotta, — azt reméljük, hogy Németország lehetőséget kap arra, hogy tagja lehessen ennek a közösségnek”. Egyben Dulles fogadkozott, hogy amennyiben van, adják meg az egyesített Németországnak a lehetőséget, választhasson szabadon, be akar-e lépni az „európai védelmi közösségbe” vagy sem.

„Erről — mondotta Dulles — csak azért nem beszéltem mostanáig, mert nekem úgy tűnt, hogy Bidault és Eden ur már hangsúlyozták ezt beszédeikben”. Dulles azt állította, hogy Eden terve előirányozza, Németországnak adjanak teljes szabadságot annak az eldöntésére, akar-e részt venni az „európai védelmi közösségben”. Kijelentette, hogy amennyiben Eden tervének vonatkozó pontjai nem elég világosan fejtik ki ezt, e pontokat szükség szerint módosítani lehet.

Dulles úgy akarta feltüntetni a dolgokat, mintha minden az Eden-terv megsejtesztésének egyszerű hiányszáma szorítkozna. De ez a terv, amint ezt V. M. Molotov kimutatta, nem biztosít igazi szabadságot a német nép számára sem belügyeiben, sem külügyeiben, minthogy előirányozza a párisi és bonni egyezmény kiterjesztését egész Németországra. Ez pedig 50 évre a felig megszállt ország sorsára kárhoztatja Németországot, amely így nem rendelkezhetik igazi állami szuverenitással.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

SPORT

Az országos asztali tenisz bajnokság rajoni szakasza

Az országos asztali tenisz bajnokság rajoni szakasza keretében az elmúlt héten a női csapatbajnoki verseny döntőjét bonyolították le, szombaton és vasárnap pedig a férfi és női egyes versenyeket. Az eredmények a következők:

Női csapat: Fl. Rosie UTA—Voinja 6:3. Férfi egyéni: 1. Grünwald, Fl. Rosie UTA. 2. Papp Marius, Voinja. 3. Roth, Voinja. 4. Kenderessy, Voinja. 5. Prokopetz Voinja. A döntőben Grünwald szép küzdelemben 3:2 arányban győzött.

Női egyéni: 1. Grünwaldné, Fl. Rosie UTA. 2. Demian, Voinja. 3. Laub, Fl. Rosie UTA. 4. Hajósne, Voinja. A döntő eredménye 3:0.

Három új országos atletikai csúcseredmény

Vasárnap a Spartak fedett atletikai versenypályáján az aradi és a nagyváradi ifjúsági sportiskola atlétáinak bevonásával városközi atletikai versenyt rendeztek, amelyen főleg az ifjú atléták tunkék ki szép teljesítményeikkel. Három új országos csúcseredmény is született a verseny keretén belül és pedig Szántó Tibor az ifjúsági rudugrás országos csúcseredményét javította meg 301 cm-es teljesítményével, ez ifjúsági női súlydobásban pedig Poenaru Mona javította meg néhány hét előtti országos csúcseredményeit. Jobbkezettel 939 cm-t, kétkézzel pedig 1620 cm-t ért el.

A városközi ifjúsági sportiskolák közötti versenyt az aradiak 183:138 pontarányban nyerték a nagyváradiak ellen.

Néhány sorban

A SZOVJETUNIO sakkbajnoksága befejeződött. A versenyt Averbach nyerte. Az új sakkbajnok 32 éves.

DAVOSBAN megkezdődtek a gyorskorcsolyázó világversenyek küzdelmei. Az első napon az 500 méteren a szovjet Grisin győzött 42,3 mp-es idővel, az 5000 méteres távon pedig a norvég Andersen nyert 8:16,2 mp-el. Az összeített versenyben a szovjet Szilkov vezet.

BUKARESTBEN a szovjet válogatott birkozó csapat az RNK válogatott birkozó együttese ellen mérkőzött és 7:1 arányban győzött. A román birkozók közül csak Lazar Bujor nyert, aki a szovjet Nikolaev ellen tussal győzött. A szovjet második garnitúra a román utánpótlás birkozó csapata ellen 8:0 arányban nyert.

AZ ELMULT napokban a román válogatott síelő csapat elutazott Svédországba, ahol a román versenyzők is részt vesznek a síelő világversenyen.

VASÁRNAP, február 14-én rendezik meg Aradon az országos birkozó bajnokság rajoni szakaszát, amelyen az aradi legjobb birkozók vesznek részt. A versenyen indulnak az aradi Dinamo versenyzői is. A Dinamo a közelmúltban megalakította birkozó szakosztályát és ezen a versenyen szerepel első ízben.

A SZOVJETUNIO jégkorong válogatott csapata, amely Finnországban vendégszerepel, Turkuban mérkőzött a finn válogatott jégkorongozók ellen. A szovjet válogatott 8:2 arányban győzte le ellenfeleit. Az előző mérkőzések során a szovjet jégkorongozók 8:1 arányban legyőzték a finn csapatot, a svédek ellen pedig 8:2 arányú győzelmet vívtak ki.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Február 10-ig: Hajókkal a bástyák ellen. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 12-ig: Ifjú szívvel. (Új, színes Latabár-film.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor. — Jegyvétel naponta 11 órától 12,30 óráig.

„HERBÁK JANOS” mozi: Nincs béke az olajfák alatt. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Ifjú szívvel. (Új, színes Latabár-film.) Előadások: 4, 6 és 8 órákor.

„UJ IDOK” mozi: Február 12-ig: Aktuális román híradó. — Szovjet napi híradások, 63-as szám. — Könyvmagyarázat. — Pac bátorasága (színes rajzfilm). Előadások 3 órától folytatódólagosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Február 9-én: Erkel. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Február 9-én: Az élő holttest. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Szerdán, február 10-én este 8 órákor: Tünic vals. Csütörtökön, február 11-én este 8 órákor: A veszett bárány.

Mit javasolnak a belső tartalékok feltárása érdekében?

A gépesítés — a termelékenység növelésének elsőrendű eszköze

A könnyűipar számára nagy feladatokat jelent meg az RMP KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésének határozata. A könnyűipar feladata, hogy a közszükségleti cikkek termelését fokozza és a termékek minőségét megjavítsa.

Vállalatunk — a „Vörös Triko” gyár — munkásai és technikusai, határozott harcot indítottak a bővített plenáris ülés határozata előírásainak valóra váltása érdekében.

Az elmúlt esztendőben a belső tartalékok feltárásával és hasznosításával számos gépesítést valósítottunk meg, amelyek jelentős mértékben növelték a termelékenységet és értékös meglátásokat biztosítottak. Ezek közé tartozik a szálfeletés gépesítése.

Ezzel és a felvető-kerék növelésével 96-ról 150 csévére, a felvetésnél a munka termelékenysége 60 százalékkal növekedett és ugyanakkor 10 személy kézi munkája vált fölőssé. Az azelőtt itt foglalkoztatott munkásokat így más munkaterületen használtuk fel. Az évi meglátásuk körülményei 26.000 lejt jelent. Ugyanakkor a szálfelető osztály, amely azelőtt nem tudta előadni teljes mértékben a kötszővő osztályt — a gépesítés után két váltásra szervezték meg munkáját, kiküszöbölte az éjszakai váltást és mégis eleget tesz a kötszővő osztály szakszükségleteinek.

Megvalósításuk közé tartozik a festőkádak gépesítése is. Ez is hozzájárult a termelékenység növeléséhez. Azelőtt a festőkádok nehéz, kézzel végzett munka folyt. A vállalat technikai hivatala alaposan tanulmányozta a festőkádakban a technológiai folyamatot, tervet készített a készülékek és a kádak áthelyezéséről. A terv alapján a munkafolyamat irányában helyezték el az összes készüléket és kádakat, s ezáltal a festőkád munkája sokkal gördülékenyebbé vált. Az átszervezés és a festőkádak gépe-

sítése lehetőséget nyújtott ahhoz, hogy míg azelőtt egy kádnál két ember dolgozott, most fizikai munkát végezve, ma egy munkás könnyen kezel egyszerre két kádat. A termelékenység növelése természetesen hozzájárul a dolgozók keresetének emelkedéséhez is. A festőkádokban 45 százalékkal növekedett a dolgozók keresete. Ezekkel az intézkedésekkel biztosítottuk, hogy a festőde — bár terve 66 százalékkal növekedett — a jövőben rendszeresen végzi munkáját és nem akadályozza a többi üzemosztályokat.

Az elmúlt esztendőben vállalatunk számára sok nehézséget okozott a festőde víz-ellátása, mivel a nyári hónapokban a víz-művek nem biztosították minden esetben a festőde vízszükségletét. Ezt a hiányosságot úgy küszöböltük ki, hogy megtszítottuk a gyár kútját és ma már ezen a téren sem érhet bennünket meglepetés.

Szép eredményeket értünk el a belső szállítási megújítás, illetve gépesítése terén is. A konfekció osztály raktára és a készáru-raktár között csuszátót és szállító szalagot szereltünk fel. Így megkönnyítettük a belső szállítást, de ugyanakkor elkerülhetjük a termékek bepiszkolódását is, ami azelőtt a kézi szállításkor előfordult.

A csuszátó és szállító szalag bevezetésével két személy munkája szabadult fel, ami vállalatunk számára évente több mint 6000 lejt meglátást jelent.

A fenti példák világosan bizonyítják, hogy a belső tartalékok feltárása és hasznosítása milyen nagy mértékben járul hozzá a termelési folyamat megújításához, az üzem munkájában felmerülő akadályok leküzdéséhez.

Gyárunk munkaközössége tovább folytatja a harcot a belső tartalékok feltárásáért és a termelési szolgáltatásba állításáért. Az új esztendőben tervbevéltük több munkafolyamat részleges vagy teljes gépesítését,

amelyek mind megkönnyítik majd a munkát és növelik a termelékenységet.

Az üzemosztályok közötti szállítási megújítása érdekében elhatároztuk, hogy az üzemosztályokat összekötjük keskeny-vágányokkal, amelyeken kis vagonokkal szállítjuk majd az árut. Ez is megkönnyíti a munkát és hozzájárul a termelékenység növeléséhez.

Kiskocsikat készítünk a szárító számára is. Ezzel a szárítóműhelyben megkönnyítjük a munka átvételét. A típus kiskocsik alkalmazása lehetővé teszi, hogy az eddigi egy és fél óra helyett, ezután egy-egy váltás a másiktól mindössze tíz perc alatt átvethesse a munkát. Ez nagymértékben kiküszöbölte az eddigi meleg levegő veszteségét is, ami a nehézkes munkaátvitel folytán előfordult a szárító kamrák kezelésében. Ugyanakkor a szárítási folyamat is meggyorsul, s ez 23 százalékkal növeli a szárítóműhely dolgozóinak termelékenységét.

Ezeknek az intézkedéseknek gyakorlatba ültetése — a belső tartalékok feltárásával és hasznosításával — nagymértékben növeli vállalatunk termelési folyamatának műszaki színvonalát.

Gyárunk vezetésére leszállt a tanulságokat az elmúlt esztendő eredményeiből és hiányosságaiból és a jövőben meg kell értenünk, hogy a dolgozók alkotó kezdeményezéseit a belső tartalékok feltárására vonatkozóan, mint meggyőződésünk arról, hogy ezáltal szép sikereket válósíthatunk meg a termelékenység növelése, a minőség javítása és az önköltség csökkentése terén. Mindez pedig az RMP KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülés határozatainak valóra váltását segíti elő.

Peľau Traian,

a „Vörös Triko” gyár főmérnöke

A Pionir Palota életéből

Az aradi Pionir Palota vidám gyermekzsvajtól hangos. Apró legénykék figyelik lázas izgalommal az asztali teniszszök egymás közötti küzdelmet, — hol az egyikkel, hol a másikkal bíztatják.

— Ne hagyj magad!

Egy másik teremben III. és IV. osztályos leánykák ritmikus tornagyakorlatokat kellenek vidám mosolyt a szemlélőben.

Az épületben élesen szól a csengő: szünetet jelez.

Az udvaron csoportokba gyülekezve mecslik egymásnak élményeiket. „En zsebkendőt himezem”, „Mi pedig növénymentesített szemléltünk göröcsővön”. — Vitákoznak.

A csengő ismét megszólal.

Pékias uttoró fejelemmel mennek be a különböző termékek. Egy csoport a könyvtárba vonul, ahol csend és 6100 könyv

várja a kíváncsi kicsiny olvasókat. Egy másik csoport zongorázáshoz készül.

Igy telik el egy nap. A csoportok versenyre hívják egymást. A játéka, a munká gyermeke. Játékok alkalmát szül. — Alkotásai, alkotásaink kicsinyített tükörképei.

A nevelők és a különböző szakkörök vezetői hozzájárulással töreksenek a gyermekek tudásszomját kielégíteni, valamint az iskolában szerzett ismereteiket kiszélesíteni. Uttoróink számára itt sok lehetőség nyílik, hogy elméleti tudásukat alkalmazzák a gyakorlatban. Például: repülő modellezés, természetudományi kutatás, hangjegyzésmet, énekari vezénylés és számos más tevékenység által.

Itt tanulnak meg példásan viselkedni, elvtársias magatartást tanúsítani az idősebbek és egymás iránt.

Az épületben a legkedveltebb szobák közé tartozik a „Lenin és Sztálin” terem, hol a munkásosztály nagy tanítómestereinek életéből, a szocializmus nagy hőseinek, valamint belföldi és szovjet sztáhanovisták életéből olvasnak részleteket. Itt értékelik munkájuk eredményét. Román, magyar és német uttorók itt vesznek részt testvéri közös nevelésben. Nevelők és oktatói munkájukban különösképpen kitűnik Cerilam Iános sztáhanovista, a nyomdai-kör vezetője, Fábian György, a fizikai-kör vezetője, Dobos Octavian, a sport-kör felelőse, valamint a többi kör-vezetők is.

A Pionir Palota pontos látogatásának megszervezésében nagy segítséget nyújtanak még a különböző iskolák uttoró vezetői, úgymint: Balázs Veronika, a 24. iskola uttoró vezetője és Domokos Julia, a 9. számú iskola uttoró vezetője.

Kiss R. Pál

Állattenyésztési tanácsadó

A malacnevelés technikája

A sertésnevelés célja a hus- és zsírtelmes. Ennek előfeltétele, hogy nagy számú, egészséges erős, ellenálló, nagytermelőképességű állatokat tenyészünk, amelyek tulajdonságait utódok is átveszik. Ezért a vemhes kádak megfelelő gondozásán kívül ügyelnünk kell a malacok szakszerű nevelésére, főképpen a malacok helyes takarmányozására és gondozására.

A malacok fejlődése a koca tejelékenységétől, a póttápláléktól és gondozásától függ. A jöltejelő kocák malacai hónapos korukban elérik a 6—8 kilo súlyt, ellenkező esetben alig 2—4 kilo súlyuk ugyanazon korban.

A jól fejlődő malacok 7 napos korukig megkértszik súlyukat. Egy hónapos korukban négyszer, elválasztásukkor pedig 12—13-szor nehezebbek születési súlyuknál.

A koca tejtermelése a 20—25. napokban a legnagyobb. Azután fokozatosan csökken, úgy, hogy a második hónapban már csak 75—80 százalékát adja a tejnek. Általában az első 10 napban a malac tápanyagszükségletét az anyatej teljes mértékben fedezi, később ez a tej már nem elegendő, ezért fontos, hogy a szoplatos malacot korán takarmányozzák. Ugyancsak nem kielégítő a malac ásványi anyagellátása sem a kocatejből. Ezért 3—4 napos koruktól kezdve kalcium, foszfor és vashiányban szenvednek. Kalcium-forrásként szóba jöhet a krétapor, oltott mész. Foszfor-forrásként a csonliszt, vasforrásként a vasszulfát, vörös, agyag alkalmazható, amely vasoxidot és vasprotoxidot tartalmaz.

Vashiányban szenvedő malacok vérében kevés a hemoglobin, vérszegények, betegek és kiesési százaléku nagy. A vasszulfátot 0.50—0.25 százalékos oldatban adjuk, kezdve a 5. naptól a 27—30. napig. Később már nincs hatása. Aznapos korától kezdve ajánlatos a malacoknak tehén-tejet adni; kezdetben naponta 50 grammot,

később ez elérheti az 1 liter mennyiséget is.

Vitaminhiány elkerülése végett születéstől után pár nappal a malacoknak adjunk pergett szemestakarmányt. Helyesebb, ha csirázlatot magvakat, sárgarépát és zöld vagy száraz lucernát adagolunk — különösen télen. A tehéntej szintén pótolja a vitaminhiányt.

Három-négy napos kortól fogva a malacoknak tetszés szerinti mennyiségben adnak 12—15 fokra hűtött forrált vizet. Később ezt jöminőségű forrálatlan, természetes vízzel váltják fel. Nyolc-tíz nap után a malacoknak kevert abraktakarmányt adagolnak, amelynek mennyisége fokozatosan nő, párhuzamosan a malacok fejlődésével.

Ugy a takarmánynak, a tejnek, mint a víznek minőségileg kifogástalannak kell lennie és eleget kell tennie minden egészségügyi követelménynek. Ezért úgy az etetővályukat, mint az ólakat tökéletes tisztaságban kell tartani, így elkerülhető, hogy a takarmány piszkolódjék, elfertőződjék. Fontos, hogy időnként fertőtlenítsünk is. E feltételek elhanyagolása emésztési zavarokat okoz, következményeképpen nő az elhullások százaléka.

A szopómalacokat elválasztásukig anyjukkal együtt tartják a fiaztató ólakban. A malacok egészségi állapotát befolyásoló egyik fő tényező a levegő hőmérséklete, páratartalma és mozgási sebessége az állatok tartózkodásának magasságában. Az olyan ólakban, ahol a takarítás nem kielégítő, a csatornázás rossz, a szellőztető nyílások hiányoznak, nagyobb mennyiségű ammóniak és kénhidrogén halmozódik fel.

A nedvesség és a levegő magas páratartalma a sertésöl hőmérsékletének kiegyenlítetttségét megszünteti, csökkenti a szervezet ellenálló képességét, fejlődését gátolja, a malacokat hurutos, tüdőgyulladásos és reumás megbetegedésekre hajl-

mosítja. Legkedvezőbbként ajánlatos a 65—70 százalékos viszonylagos nedvesség, s ez meleg padló esetén hetvenöt százalékgig emelkedhet, igen jó szolgálatot tehetnek a malacmelegítő; feljáróval ellátott nagyobb deszkaemelvények, ahova a malacok a hideg elől, valamint enni feljárnak.

A sertésöl mikroklimája szempontjából igen fontos a levegő hőmérséklete. A megengedhető legmagasabb hőfok 15, legalacsonyabb 8 fok Celsius. Kerülniük kell a huzatot is. A levegő mozgási sebessége másodpercenként 6—10 cm között ingadozik. A legmegfelelőbb az 5—8 cm. határok közötti mozgási sebesség. A malacok alacsony hőmérsékleten való nevelése nem vezet el eredményekhez. Ellenálló képességük emelésére jobban bevált a malacok sétáltatása. A születéstől számított öt-nyolc nap után a malacokat a szabad levegőre kell vinni, eleinte 5—10 perces időre. Ez az idő fokozatosan nő. Télen különös figyelemmel kell lenni a malacokra, hogy meg ne fázzanak. A kifutókat tisztán, szélől védetten kell tartani. Télen hánnyák ki a havat, nyáron pedig gondoskodjanak árnyékról.

A malacok elválasztása 8—10 hetes korukban történik. Ennek érdekében a malacokat ritkábban szoplatják, bővebben etetik őket, a koca fejadagját pedig 25—30 százalékkal csökkentik. Előbb a jól fejlett malacokat választják el, majd a gyengébbeket. Fontos feladat ebben az időben az is, hogy a választott malacok fejlődési lendületében ne következzen be csökkenés.

Az elsorolt szabványoknak eleget téve, biztosíthatjuk sertésnevelésünk sikerét, valamint azt, hogy nagymennyiségű és jó minőségű állataink lesznek, melyek magas termelékenységgel rendelkeznek.

Farkas Miklós, egyetemi baligató.

Elemző gyűlés az aradi Állami Román Színházban

Február 5-én tartotta meg az aradi Állami Román Színház féléves munkaelemző gyűlését.

A színház tagjainak munkájáról Hetea Simion igazgató elvtárs számolt be. Jelentésében vázolta a színház munkaközösségének tevékenységét, rámutatott az elért eredményekre és hiányosságokra.

Az aradi Állami Román Színház eredeti tervétől eltérően október 1-én nyitotta meg kapuit az „Oameni de azi” című színművel.

Az évadnyitó egybeesett a színház fennállásának ötödik évfordulójával. Az évforduló tiszteletére megnyitott a színház múzeuma is. A színház fennállásának 5. évfordulóját azonban — mint Hetea igazgató elvtárs jelentésében mondotta — nem tudták a kívánt mértékben megünnepeelni.

Október 1 és február 1 közötti időszakban a színház négy bemutatót tartott: október elsején „Oameni de azi”, október 8-án: „Familia lui Allan”, november 6-án: „Ruptura” és december 27-én: „Mielul turbat”. A legjobb előadás a „Familia lui Allan”, amelynek mind rendezési, színpadtechnikai, mind művészi kivitelezése jóval felülmúlta a többi. A színház dolgozó jelenleg két bemutatóra készülnek: Mihail Sebastian: „Ultima ora” és Alexandru Chiriacu: „Gaietele”.

A bábszínház október 4-én kezdte meg működését a „Roka és a nyulaskocsi” és „A libuska” című mesejátékokkal, amelyek gyenge előadásban kerültek színre. Sokkal eredményesebb munkát végzett a társulat a „Janosi és Juliska” („Hänsel és Gretel”) című mesejáték előadásánál, amely megütö a kívánt mértékét. A bábszínház munkájában számos hiányosság merült fel, különösen a szervezés terén.

Az előadások minél magasabb színvonalra emelése — ez a színház igazgatóságának és dolgozóinak egyetlen célja. A színház minden tagja — legyen az színész, vagy technikai dolgozó — arra törekszik, hogy az üzemek, gyárak és falvak dolgozóinak minél jobb, magas művészi színvonalon mozgó alakítást nyújtson. Eppen ezért még jobban ki kell szélesíteniük kapcsolataikat a tömegekkel. A színházat tagjai közül többen előadást tartottak a Mosóczi-telepi rádióállási központban, a Pionir Palotában, a gáji kulturális házban, a Román—Szovjet Barátság Házában, a bulzák iskolában, ami nagymértékben hozzájárult a dolgozókkal való kapcsolatuk kiépítéséhez.

A beszámoló kérdések követték, amelyekre Hetea Simion igazgató elvtárs adott pontos, világos választ, majd rátértek a hozzászólásokra. A hozzászólások során értékes javaslatok hangzottak el a színház munkájának megújítására.

Minden erőt a népgazdaság szüntelen fejlesztésére

(A vezércikk folytatása)

A párt és a kormány felhívja a dolgozókat, hogy fáradhatatlanul harcoljanak a munka termelékenységének növeléséért; ugyanakkor elvárják a szocialista iparvállalatok vezetőitől, hogy bevezessék azokat a műszaki-szervezési intézkedéseket, amelyek a munkanap, a gépek és berendezések minél teljesebb kihasználását, a rohammunka és a termelési akadályok felszámolását biztosítják. A pártszervezetek és szakszervezetek kötelessége, hogy ösztökéljék a munkások és technikusok helyes kezdeményezéseit és javaslatait a termelés és a munka megszervezési javításának érdekében, azokat a javaslatokat, amelyeket a vállalatok vezetőségének figyelmébe kell vennie és a gyakorlatban kell alkalmaznia. A vállalatok vezetőségének széles mértékben be kell vezetnie a helyi lehetőségek felhasználásával a kisméretű gépesítést.

A pártszervezeteknek eleven és meggyőző agitációs eszközöket kell használniuk — egyéni megbeszéléseket, faliújságokat, rajzokat, grafikonokat, stb. — hogy megmutassák minden egyes munkásnak és technikusnak, mit jelent a munka termelékenységének növelése, hogyan járul hozzá a munka termelékenységének növeléséhez minden százaléka a dolgozók anyagi és kulturális helyzetének javulásához, hogy világosan megmagyarázzák azokat a konkrét utakat és formákat, amelyek az illető vállalatnál, osztályon, vagy munkahelyen a munka termelékenységének növeléséhez vezetnek. A munka termelékenysége módszeres és szüntelen növeléséért vívott harcban cselekvő módon kell mozgóítani a vállalatok, MTTE-fiókok mérnökeit és technikusait, tudósokat, stb.

A gyárak és üzemek munkásai, technikusai és mérnökei előtt az a feladat áll, hogy fokozott erővel dolgozzanak a munka termelékenységének szüntelen növeléséért és a termékek önköltségi árának csökkentéséért, a népgazdaság folytonos fejlesztése és a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának növelése érdekében.

A négy hatalom külügyminisztereinek berlini értekezlete

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

Különben maga Dulles kíváncsi volt a továbbiakban kifejtendő, hogy a V. M. Molotov által felvetett kérdés nem oldható meg az Eden-terv egyszerű magyarázatával. De csupán arra a kijelentéssel, hogy a német támaszkodás állásra szorított, hogy Németország részvétele az „európai védelmi közösségben” nem vonja maga után a német militarizmus újjászülését.

Ezután felszólalt Bidault. Kijelentette, hogy több megfigyeltet akar tenni azzal a móddal kapcsolatban, ahogyan V. M. Molotov a bonni és a párisi egyezmény cikkelyeit és az 1952 május 27-iki nyilatkozatát értelmezte. Bidault egyben hangsúlyozta, hogy megfigyeltet nem lesznek újak.

Bidault valóban ismételt hangzatosítta, hogy a bonni egyezmény csupán a német békeszerződés aláírására marad érvényben. Nyomában a békeszerződés aláírása után — mondta — a bonni egyezmény érvényét veszti.

Ami azonban a párisi szerződést illeti — amely előírja az úgynevezett „európai hadsereg” vagy az „európai védelmi közösség” megalakítását — Bidault továbbra is azt állította, hogy az egységes Németországot és a szerződés nem kötelezi és hogy saját belátása szerint járhat majd el.

Bidault hivatkozott a bonni egyezmény 7. szakaszára is, amely teljes egészében megcáfolja állításait. Ebből a szakaszból ugyanis kitér, hogy a bonni kormány kötelezi magát: nem egyezik bele semmiféle Németország olyan egyesítésébe, amely nem irányozza elő az egységes Németország bevonását az „európai védelmi közösségbe”. Minthogy Bidault nem tudta megcáfolni a bonni egyezmény fentemlített szakaszának világos értelmét, ahhoz az indoklással állt elő, hogy ez a szakasz csupán Nyugat-Németországra kötelező és semmire sem kötelezi az egységes Németország kormányát. Bidault egyben kijelentette, hogy a bonni és párisi szerződést aláíró valamennyi állam kormányának — beleértve a bonni kormányt is — közös szándéka, hogy Németországot bevonják a nyugati hatalmak tömbjébe. Ezután Bidault az USA-nak, Franciaországnak és Angliának 1952 május 27-én a párisi szerződés aláírásával kapcsolatban közölt három nyilatkozatát foglalkozott. Ez a nyilatkozat, amint V. M. Molotov beszédében kifejtette, megfosztja Nyugat-Németországot attól a lehetőségtől, hogy kilépessen az „európai védelmi közösségből”, minthogy a három

nyugati hatalom ezt minden eszközzel megakadályozza. Bidault azt állította, hogy V. M. Molotov beszédében „nem éppen pontosan” értelmezte a három hatalom 1952 május 27-iki nyilatkozatát. De mégsem tudta megcáfolni azt a tényt, hogy az említett nyilatkozattal, ugyancsak a bonni és párisi egyezményvel Németország meg van fosztva attól, hogy külpolitikája kérdésében szabadon döntsön, hogy nem lesz lehetséges arra, hogy szabadon döntsön az „európai védelmi közösséghez” való csatlakozás kérdésében, amiről Bidault és Eden beszélt. Végül Bidault V. M. Molotovnak azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy — vajon nem volna-e helyénvaló egy ankét, egy össznémetországi népszavazás megtartása abból a célból, hogy meg tudják, mit akar a német nép, a bonni és párisi egyezményt, vagy pedig békeszerződést. Bidault azt állította, hogy egy ilyen népszavazás megtartása egész sor nehézségekbe ütköznék. Ezzel Bidault kidomborította, hogy nem meri a német nép megítélésére bízni a bonni és párisi egyezmény kérdését és annak a megállapítását, hogy ezek az egyezmények megfelelnek-e vagy sem a német nép érdekeinek.

Ezután felszólalt Eden. Mindössze arra a rövid kijelentésre szorítkozott, hogy egyetért Dullesnek és Bidaultnak a mai ülésen elhangzott megfigyeltetével arra nézve, hogy a bonni és párisi egyezmény akciószabadságot nyújt-e a jövőbeni össznémet kormányának. „Egyelőre” Bidault-val abban is — mondotta Eden — hogy a kérdés megoldásának megkísérlése népszavazással nem időszert. A továbbiakban Eden kijelentette: szükségesnek tartja, hogy a vitát összpontosítsák a Németország egyesítésére vonatkozó angol tervezetre, amely mint ismeretes 5 szakaszra irányoz elő. Eden ismét kifejtette tervezetének 5. szakaszát és kijelentette, hogy hajlandó a tervre vonatkozó kérdésekre válaszolni.

Ezután ismét felszólalt V. M. Molotov. Kifejtette, hogy Dulles, Bidault és Eden megfigyeltetében figyelmen kívül hagyták a szovjet külügyminiszter mai beszédében idézett tényeket és okmányokat. V. M. Molotov egész sor újabb problémát vetett fel azoknak a kötelezettségeknek az igazi értelmezéséről, amelyek a bonni és párisi szerződésről a jövőbeni egységes Németországra. Egyben kimutatta a Bidault beszédében lévő ellentmondást. Bidault szerint egyfelől a bonni egyezmény csupán a német békeszerződés megkötéséig marad érvényben, másfelől mind a párisi szerződés, mind az

ehhez kapcsolódó bonni egyezmény előírja ezek ötven évi érvényességét.

V. M. Molotov a továbbiakban hangsúlyozta, hogy az európai hadsereg megalakítására vonatkozó párisi szerződés megkötése a békeszerződés megtorpedozását jelentené és lehetetlenné tenné Németország egyesítését.

V. M. Molotov beszéde után ismét felszólalt Dulles. Rátért V. M. Molotov nyilatkozatára, aki kifejtette, hogy ha az össznémet választásokat Eden terve alapján tartják meg, a német állam abba a helyzetbe kerül, hogy nem dönthet szabadon bel- és külpolitikája kérdéseiben. Dulles kijelentette, hogy attól az óhajtól vezérelve, hogy közeledjék a szovjet küldöttség felé, módosítást javasol Eden tervezetének 4. szakaszához. Ez a szakasz ugyanis kimondja: „Az össznémet kormány felhatalmazást kap arra, hogy magára vállalja a Német Szövetségi Köztársaság és Németország szovjet övezetének nemzetközi jogait és kötelezettségeit, valamint felhatalmazást kap arra, hogy olyan más nemzetközi szerződéseket kössön, amilyeneket óhajt”. Dulles azt mondta, hogy ezt a pontot egészítsék ki a következőképpen: „az össznémet kormány felhatalmazást kap, hogy magára vállalja vagy utasítsa el...”

V. M. Molotov megkérdezte Dullest, vajon Eden tervezetének ilyen irányú módosításával elhalasztják-e a párisi szerződés megkötését, amely előírja, hogy az 50 évig marad érvényben.

Dulles kitért a válasz elől, azt állítva, hogy a szerződés érvényben maradásának határideje egyáltalán nem játszik szerepet, minthogy a német kormánynak lehetősége van elfogadni, vagy elutasítani magát a szerződést. Bidault csatlakozott Dulles véleményéhez és azt indítványozta, hogy a V. M. Molotov által feltett kérdésekre a választást halasszák el a következő ülésre.

Ezután felszólalt Eden. Ismét hangzatosította, hogy az egységes Németország nem lesz köteles részt venni a „védelmi közösségben”, ha ezt nem óhajti. Eden kijelentette, hogy elfogadja a Dulles javasolta módosítást az angol tervezet 4. pontjához.

V. M. Molotov hangsúlyozta, hogy a szovjet küldöttség, úgy amint ezt ismételtén kijelentette, az „európai hadsereg” megalakítására vonatkozó párisi szerződést hat nyugati állam katonai csoportja megteremtésére vonatkozó szerződésnek tekinteli, amely más európai államok ellen irányul.

V. M. Molotov beszédével az ülés véget ért.

Jelölőgyűlések a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió városában és falvaiban tovább folynak a jelölőgyűlések a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe. A gyárakban, üzemekben, az építkezéseken, a kolhozokban, a gép- és traktorállomásokon és a szovhozokban, a tudományos intézetekben és főiskolákon tartott hatalmas tömeggyűléseken a dolgozók a kommunista párt és a szovjet kormány vezetőit, az ipar és a mezőgazdaság elnőjei, dolgozói, a tudományos és művészeti élet kimagasló személyiségeit jelölik képviselőnek.

Az OSzSzsZK, Szovjet-Ukrajna és több más Szövetségi Köztársaság választó kerületeiben G. M. Malenkovot, a Szovjetunió minisztertanácsának elnökét, V. M. Molotovot, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnökét, N. Sz. Hruscsovot, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárát, K. J. Vorosilovot, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjé Elnökségének elnökét, N. A. Bulganyint, L. M. Kaganovicset, A. J. Mikojánt, M. Z. Szaburovot, M. G. Pervuhint, a minisztertanács alelnökét javasolták.

Kiev legnagyobb üzemének, a „Leninszkaja Kuznyica” gyárnak a dolgozói elhatározták, hogy Alekszej Illarionovics Kiricsenkót, Ukrajna Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárát jelölik a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe. Ugyancsak Kiricsenkót jelölték a „Bolshevik” gyár dolgozói és Szovjet-Ukrajna Tudományos Akadémiájának munkatársai is.

A Zaporozsje tartományi „Sztálin” kolhoz tagjai jelölő gyűlésükön Maria Szardakot, a kolhoz egyik kiváló fejőnőjét javasolták képviselőjelöltnek.

Tadzsikisztánban többek között Mirzo Turszun Zade közművelődési tisztségviselő és Robija Dzsuraeva tanítónő jelölték. A gomeli gép- és traktorállomás dolgozói egyhangúlag Vikenti Marbutovicset, a gomeli mezőgazdasági gépgyár mesterét javasolták. Az alma-atai vagyonjavító üzem munkaközössége egyhangúlag Panfalejmon Panomarenkót, a Szovjetunió művelődésiügyi miniszterét javasolta jelöltként a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe. Panomarenko jelölését egyhangúlag támogatják a Kazah Köztársaság Tudományos Akadémiája és a Kazahsztáni Állami Egyetem jelölő gyűlésein is. Ebben a köztársaságban javasolták még Nurzsán Mendibajevet, a dzsetisajszki 1-es számú gép- és traktorállomás traktoros brigádjának vezetőjét, Taktiga Doszszanovát, az acsiszajszki kombinát dolgozóját és Zsalsi Kizalovot, a bulevi rajoni szovjet végrehajtó bizottságának elnökét.

Az OSzSzsZK-ban lezajlott hatalmas választási tömeggyűléseken egyhangúlag javasolták a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe Mihail Andrejevics Szuszlovot, Piotr Nikolajevics Poszpjelovot és Nikolaj Nikolajevics Szatalint, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának titkárait. Nikolaj Mihajlovics Szvennyiket, a Szovjetunió Szakszervezetek Központi Tanácsának elnökét, G. G. Adilint, a kurszki fűtőház mozdonyvezetőjét, Maria Bolsakovát, a guszzevi kristálygyár dolgozóját.

MOSZKVA. (Agerpres.) — A moszkvai Leningrád, Molotov és Kalinyin választókerületek dolgozói február 3-án választási gyűléseket tartottak.

A Leningrád választókerület dolgozói egyhangúlag elhatározták, hogy támogatják G. M. Malenkov jelölését a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe.

A moszkvai Molotov választókerület dolgozói választási gyűlésükön egyhangúlag határozatot fogadtak el, amelyben felkérték V. M. Molotovot, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnökét és a Szovjetunió külügyminiszterét, hogy vállalja el a választókerület jelölését a Szovjetunió Legfelső Szovjetjébe.

A moszkvai Kalinyin választókerület iparvállalatai dolgozóinak javaslatára a választási gyűlés résztvevői támogatják Nikita Szergejevics Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárának jelölését.

N. A. Bulganyint, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnökét, a Szovjetunió honvédelmi miniszterét felkérték, hogy vállalja Moszkva városi választókerületének jelölését a Nemzetiségek Szovjetjébe.

Előkészületek

az Albán NK-ban a néptanácsok megválasztására

TIRANA. (Agerpres.) — Az ATA jelenti: Az egész országban folynak a március hónapban sorra kerülő néptanácsai képviselőválasztások előkészületei.

Mindenféle agitációs pontokat szerveztek, amelyek az agitációs csoportok segítségével felvilágosító munkát fejtenek ki a lakosság körében. Már közelítették a választókerületek, választóhelyiségek pontos helyét, valamint megalakították a választási bizottságokat. Összeállították és közzéadták a választók névjegyzékét is.

Az elmúlt napokban megtörténtek az első jelölések a néptanácsokba.

A „Dioptric News” angol folyóirat cikke hazánkról

LONDON. (Agerpres.) — Doktor Arthur Hafkin, az 1953 novemberében hazánkban járt angol kulturális küldöttség tagja az angol szemészet társaságának lapjában, a „Dioptric News”-ban „Látogatás Romániában” címmel cikket írt.

Dr. Hafkin népköztársaságunkban tett látogatása alkalmával Bukarestben és Kolozsváron több orvosi intézményt, kórházat és klinikát keresett fel. Cikkeiben hangzatosítja, hogy a Román Népköztársaság kórházaiiban

és klinikáiban a legkorszerűbb szemészeti műszereket használják, amelynek egy részét az RNK-ban gyártották.

Továbbiakban a cikk szerzője romániai általános munkafeltételekkel foglalkozik és hangsúlyozza, hogy a Román Népköztársaságban nem létezik munkanélküliség és a dolgozónak nem kell félnie attól, hogy munka nélkül maradnak. Minden állampolgárnak joga van a munkához, pihenéshez, művelődéshez, stb.

Cikkének befejezéséppen dr. Hafkin a

következőket írja: „Meggyőződésem szerint Romániának nagy jövője van. Területén hatalmas természeti kincsek léteznek.

Mezőgazdasága gyorsan fejlődik és a román nép a legbarátságosabb, amellyel utazásom alkalmával találkoztam.

A tevékenység minden terén: sportban, művelődésben, technikában Románia bámulatos haladást tanúsít. Mindenfelé Romániában a „béke” szóval találkozunk. A román nép békét akar és erre olyan szüksége van, mint a lélegzetre”.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK

Franciaországban fokozódik a német militarizmus ujjáéledése elleni mozgalom

Franciaországban fokozódik a német militarizmus ujjáéledése elleni mozgalom.

Mind szélesebb és szélesebb körben kapcsolódnak be ebbe a mozgalomba a francia munkások, parasztok és értelmiségiek. Az ország különböző megyéiben számos gyűlést és összejövetelt rendeztek, amelyeken a dolgozók felszólalásaikban a berlini értekezlet sikeres lefolyására irányuló óhajukat fejezték ki és követelték a francia kormánytól, hogy az értekezleten független francia külpolitikát folytasson.

Nemrég tartották meg a Rhone megyei Berliet üzem munkásainak gyűlését. Michel Drevont, a megyei békebizottság titkára, beszédében többek közt a következőket mondta: „A berlini értekezleten résztvevő Bidault külügyminiszternek vagy így, vagy úgy, de kifejezésre kell juttatnia a franciák akarát, akik visszatartják a bonni és párisi szerződéseket és követelik a német kérdés békés megoldását.” A gyűlés ilyenértelmű határozati javaslatot fogadott el, megküldve azt a megye valamennyi képviselőjének.

Toulouseban párasztgyűlés volt, amelynek résztvevői levelet írtak Bidault francia külügyminiszterhez. „Meg vagyunk győződve, — hangzik a levél, — hogy a Németország ujjáéledéséhez vezető európai hadsereg terve ellentétben áll Franciaország érdekeivel, a nemzetközi feszültség enyhítésével, valamint hazánk paraszttömegeinek érdekeivel is. A parasztság hatszáz képviselője ezúton fejezi ki óhaját, hogy a négyhatalmi értekezlet sikerrel járjon”.

A Vaucluse megyei tanítók független szakszervezete szintén véleményt nyilvánított a berlini értekezlettel kapcsolatban. A szakszervezeti tanács felhívást intézett a külügyminiszterhez, hogy „a berlini négy-

hatalmi értekezlet folyamán vegye tekintetbe a német kérdésnek tárgyalások útján történő békés rendezését óhajló francia közvélemény nézetét is.”

A Girone megyei békeharcosok levelezőlapokat küldtek Bidault külügyminiszternek: „Franciaország és a béke érdekében tiltakozunk az ellen, hogy az „európai védelmi közösség” spanyollal megölt felfegyverezék Nyugat-Németországot. Azt akarjuk, hogy a berlini értekezlet megfigyeltetése vezessen, amely Németországot békeszerető országgá változtatja”.

Január 18-án a Vaucluse megyei Cavailon községben rendeztek gyűlést, amelynek szónokai — kommunisták, szocialisták és radikálisok — egyhangúlag az „európai hadsereg” létesítése ellen foglaltak állást. A „l'Humanité” jelentése szerint Szajna megye polgármestereinek fele a bonni és a párisi szerződések ellen nyilatkozott. A megye 20 szénátöréből 14 és 57 képviselőjéből pedig 39 elítéli az „európai hadsereg” tervét.

Nemrégén Marseille-ben tartottak értekezletet a német kérdéssel kapcsolatban. Henri Bourget képviselő, az M. R. P. párt (Nemzeti Köztársasági Mozgalom pártja) levelet intézett az értekezlet résztvevőire, amelyben kijelentette, hogy „a bonni és párisi szerződések terve komoly veszélyt jelent”. A szerződések szövegének elmélyült tanulmányozása azt az eszmét sugallta nekem, mint franciának és katolikusnak, hogy vezetőink teljesen hibásan értelmezik Franciaország kiállítását, ha így módon akarják megoldani a háború utáni kérdéseket és Franciaország problémáját.”

A berlini értekezlet nagy élénkséget idézett elő a francia parlament körökben is. Forcinal radikális képviselő kérdést intézett a kormányhoz: „Nyugat-Németország kancellárjának Németország szabad felfegyverzésére vonatkozó legutóbbi határozatait és nyilatkozatait, valamint külügyminiszterünkkel használt parancsoló hangnemen való közölgést és a főbb háborús bűnösök szabadlábba helyezését követelő kérdésekkel kapcsolatban”.

Michel Debrais, a köztársasági tanács tagja, az „l'Information” egyik 1954 január elején megjelent számában közölt cikkében a következőt jegyezte fel: „Vajon gondolunk-e arra, hogy abban az esetben, ha az „európai védelmi közösség”-re vonatkozó egyezményt ratifikálják, úgy Franciaország nem vett volna részt a berlini értekezletben?”

„Szükséges, hogy Franciaország ne adja fel szabadságát, tartsa fenn magának a lehetőségét, hogy latbavesse szavát és ne legyen tovább is alsóbbrendű tárgyalófel, mint a legutóbbi nemzetközi értekezleten”.

A napokban pedig Philippe Barras parlamenti képviselő a következőket írta az „l'Information” című lapban: „Kijelentem, hogy a Kelet és Nyugat kibékülése Franciaország akaratát kifejezését jelentené.” A cikk szerzője figyelmezteti az illetékeseket, hogy „Európa egységesítésének” politikája valamennyi francia mély felháborodást idézne elő.

A berlini értekezlettel kapcsolatban Franciaország valamennyi békeszerető erői reménykedéssel tekintenek az értekezlet munkálatai felé, a német kérdés és Európa biztonságának megoldása szempontjából.

(A „Pravda” nyomán.)